

06-06-2020

උදෑසන මුරලි

මම ශාන්ති

බාජදාදා

මඩුබන්

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඔය ජීවත්ම, මෙම අසීමිත නාටකයේ නළුවන්ය. ඔබ දැන් ආපසු යා යුතු මිහිරි නිහඬ නිවහන, ඔබගේ වාසස්ථානයයි.

ප්‍රශ්නය: නාටකය නිවැරදිව තේරුම් ගත් දරුවන්ගේ මුඛින්, පිටවිය නොහැක්කේ, කුමන වදන්ද?

පිළිතුර: 'එය ඒ අන්දමින් සිදුවූයේ නැත්නම් වඩාත් හොඳයි! මෙය සිදු නොවිය යුතුයි!' නාටකය වටහා ගන්නා දරුවන්, එවන් වදන් පවසන්නේ නැත. නාටකය, උකුණෙක් මෙන් ගමන් කරන බව ඔය දරුවන් දන්නවා. කුමක් සිදුවුත් එය නාටකයේ නියම වී තිබේ. කණස්සලු විමට අවශ්‍යතාවයක් නැත.

මම ශාන්ති. පියා ඔහුගේම හැඳින්වීම ඔය දරුවන්ට ලබා දෙන විට, ඔය දරුවන්ටද ඔබගේ හැඳින්වීම ලැබෙනවා. සියලුම දරුවන් බොහෝ කාලයක් ශරීර අවධානයෙන් සිට ඇත. ඔබ ජීව අවධානයෙන් සිටියේ නම්, ඔබට පියාගේ නිවැරදි හැඳින්වීම ලැබෙන්නට තිබුණා. කෙසේවෙතත්, නාටකයේ එය ඒ අන්දමින් නැත. දෙවියන්, දෙවි පියාණන් බවත්, නිර්මාපකයා බවත්, ඔවුන් කියන නමුත්, ඔවුන් ඔහුට හඳුනාගන්නේ නැත. ශිවගේ විශාල ඔවලාකාර පිළිමයක්ද තිබේ. කෙසේවෙතත්, ඔහු එතරම් විශාල නැත. පියාව නිවැරදිව නොදන්නා නිසා, ඔවුන්ට ඔහුට අමතක වෙයි. පියා, නිර්මාපකයා බැවින් ඔහු නිසැකයෙන්ම නව ලෝකය නිර්මාණය කරනු ඇත. එබැවින් දරුවන් වන අප, අපගේ උරුමය වන නව ලෝකයේ රාජධානිය, අනිවාර්යෙන්ම ලබාගත යුතුයි. භාරතයේ 'දිව්‍යලෝකය' යන නමද සුප්‍රසිද්ධ නමුත්, මිනිසුන්ට කිසි දෙයක් වැටහෙන්නේ නැත. කෙනෙක් මිය ගිය විට ඔවුන් කියන්නේ ඔහු දිව්‍යලෝකයට ගිය බවයි. මෙය කිසිවිටෙක සිදුවනවාද? අප සියලුම දෙනාට පහත් බුද්ධි තිබුණු බව ඔබට දැන් වැටහෙනවා නමුත් මෙය අංකානුරූප බව කියැවෙයි. ඔහුගේ බොහෝ උපත් ගණනාවක අවසන් උපතේදී, දෙවියන් මෙම කෙනා තුළට ඇතුළු වන බව විස්තර කරන විට, මින් කියැවෙන්නේ, පළමුවන, ප්‍රධාන කෙනා ගැනයි. මෙම කෙනා පළමුවන අංකයයි. ඔබ දැන් බ්‍රහ්මණයින්, ඔහුගේ දරුවන් බවට පත් වී ඇති බව, ඔබට වැටහෙනවා. මේ සියලුම කරුණු වටහාගත යුතුයි. පියා බොහෝ කාලයක් තිස්සේ විස්තර කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම පියාව හඳුනාගැනීමට, ගත වන්නේ තත්පරයක කාලයකි. පියා පවසන්නේ මා සිහි කරන්න, එවිට ඔබගේ පාපයන් දුරු වෙයි. ඔබ තුළ විශ්වාසය ඇති වූ පසු, කිසිම කරුණක් පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් පැන නැගිය යුතු නැත. ඔබ සාම දේශයේ සිටි විට, ඔබ පිවිතුරු බව පියා විස්තර කර තිබේ. ඔබ මෙම දේවල් වලට සවන් දෙන්නේ පියාගෙනි. වෙනත් කිසිවෙකුට ඔබට ඒවා කිව නොහැක. නාටකයක නළුවන්, ඔවුන් මේ මේ ස්ථානයේ පදිංචි වී සිටින බව කියන ආකාරයෙන්, ජීවත්ම වන ඔබ වාසය කරන්නේ කොහිද කියා ඔබ දන්නවා. ඔවුන්ගේ වස්ත්‍ර මාරු කර, ඔවුන් වේදිකාවකට නගී. ඔබ මෙම ස්ථානයේ වැසියන් නොවන බව, ඔබට දැන් වැටහෙනවා. මෙය රහහලක්. ඔබ, මිහිරි නිහඬ නිවහන වශයෙන් හැඳින්වෙන අශාරීරික ලෝකයේ වැසියන් බව, ඔබගේ බුද්ධියට දැන් ඇතුළු වී තිබේ. සියලුම ජීවත්ම අසතුටින් සිටින නිසා, සෑම කෙනෙකුටම අවශ්‍ය වී ඇත්තේ, එහි යාමටයි. එබැවින් ඔවුන් විමසන්නේ අප නැවත ආපසු නිවහනට යන්නේ කෙසේද? ආපසු නිවසට යන පාර නොදන්නා නිසා, ඔවුන් එහෙ මෙහෙ සැරිසරනවා. ඔබ දැන් සැබවින්ම ආපසු නිවසට යා යුතු බව, ඔය දරුවන්ට වැටහෙනවා. ජීවත්මය වන මා, ඉතාමත්ම කුඩා තිත්කි. මෙයත් ස්වභාව ධර්මයාගේ ආශ්වර්යයක්. මෙතරම් කුඩා ලකෂ්‍යයක් තුළ, මෙතරම් විශාල චරිත කොටස් පටිගත වී තිබේ. උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවත්මය, ඔහුගේ චරිත කොටස රහ පාන්නේ කෙසේද කියා ඔබ දැන් දන්නවා. ප්‍රධාන නළුවා ඔහුයි ඔහු කරන්නකරවන්භාර්ය. ඔබ පැමිණියේ සාම දේශයේ සිට බව, ඔය සුමිහිරි දරුවන්ට දැන් වැටහෙනවා. අළුත් ජීවත්මයක් කොහේ හෝ සිට පැමිණ, ශරීරයකට ඇතුළු වන්නේ නැත එසේ නොවෙයි. සියලුම ජීවත්ම වාසය කරන්නේ මිහිරි නිවසේය. ඔවුන්ගේ චරිත කොටස් රහ පෑමට ඔවුන් පැමිණෙන්නේ එහි සිටයි. සෑම කෙනෙකුටම රහ පෑමට චරිත කොටසක් තිබේ. මෙය නාටකයකි. ඉර, හඳ සහ තාරකා මොනවාද? ඒ සියල්ල, ඒවා යට, රාත්‍රියේ සහ දහවලෙහි නාටකය රහඳුකිවෙන, ආලෝකයයි. ඇතමෙක් කියන්නේ ඉර දෙවියන්ට නමස්කාර වේවා. සඳ දෙවියන්ට නමස්කාර වේවා. කෙසේවෙතත්, ඉර සහ සඳ, දේවතාවන් නොවෙයි. කිසිවෙක් මෙම නාටකය ගැන දන්නේ නැත. ඔවුන් ඉරට සහ සඳට දේවතාවන් කියාද අමතන නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම ඒවා, මුළු ලෝක නාටකයේම ආලෝකයයි. අප මිහිරි නිහඬ නිවහනේ වැසියන්ය. අප අපගේ චරිත කොටස් මෙහි රහ පානවා. මෙම චක්‍රය උකුණෙක් මෙන් දිගින් දිගටම ගමන් කරයි. කුමක්

සිදුවුවත් එය නාටකයේ නියම වූ දෙයකි. එය මෙසේ සිදු නොවන්නට තිබුණා කියා ඔබ නොකිව යුතුයි. මෙය නාටකයක් නොවේද? නිදසුනක් ලෙස, ඔබගේ මව (මමා) ඔබව දමා යා වි කියා ඔබ සිතුවේවත් නැහැ. හොඳයි, ඇය ඇගේ සිරුර අතහැරියා. නාටකය! ඇය දැන් ඇගේ අළුත් චරිත කොටස රඟ පානවා. කණස්සලු වීමට අවශ්‍ය නැත. ඔබ සෑම කෙනෙක්ම මෙහි නළුවෙක් බව, ඔය දරුවන්ගේ බුද්ධියේ තිබේ. මෙය ජය සහ පරාජයේ නාටකයකි. මෙම ජය පරාජයේ නාට්‍යය, පදනම් වී ඇත්තේ මායා මතය මායා ඔබව පරාජය කළ විට, ඔබ සම්පූර්ණයෙන්ම පරාජය වන අතර, ඔබ මායා ජයගන්නා විට, ඔබ සෑම දෙයක්ම සම්පූර්ණයෙන්ම ජයගනී. ඔවුන් සෑම කෙනෙක්ම මෙය ගායනා කරන නමුත්, ඔවුන් කිසිම කෙනෙකුගේ බුද්ධියේ කිසි දැනුමක් නැත. මායා යනු කුමක්ද කියා ඔබ දන්නවා. මායාට, රාවණ කියාද කියයි. ධනයට, සමාදේධිය යැයි කියයි එයට මායා කියා කිව නොහැක. මේ-මේ කෙනාට බොහෝ ධනය තිබෙන බව මිනිසුන් සිතන නිසා, ඔවුන් කියන්නේ ඔහුට මායාගේ කුල්මත්භාවය තිබේ, කියා. කෙසේවෙතත්, මායාගේ කුල්මත් බව තිබිය හැකිද? අප මායා පරාජය කිරීමට තැත් කරනවා. එබැවින් ඔබ මේ කිසිම කාරණාවක් ගැන, කිසිම සැකයක් ඇති කර නොගත යුතුයි. සැක උපදින්නේ ඔබගේ මනෝ ස්ථිතිය දුර්වල වූ විටයි. දෙවියන් දැන් කතා කරනවා. කාටද? ඔය ජීවත්මයන්ට. දෙවියන් වන්නේ ශිවා පමණක්ම වන අතර, ජීවත්මයන්ට කතා කළ හැක්කේ ඔහුට පමණි. ක්‍රිස්ණා, ශාරීරික ජීවියෙකි. ඔහු ජීවත්මයන්ට කතා කරන්නේ කෙසේද? කිසිම ශාරීරික ජීවියෙක් ඔබට දැනුම ලබා දෙන්නේ නැත. අන් සෑම කෙනෙකුටම, වන්දනාවට ලක් වන, සිරුරක් තිබේ. ඔවුන්ව සිහිකිරීම පහසුයි. බ්‍රහ්ම, විෂ්ණු සහ ශංකර්ට දේවතාවන් යැයි කියයි. ශිවාට කියන්නේ දෙවියන් කියාය. උසස්ම-උසස් දෙවියන්ට සිරුරක් නැත. ඔබ අශාරීරික ලෝකයේ සිටි විට, ඔබට සිරුරු නොතිබුණු බව, ඔය ජීවත්ම දන්නවා. එහි සිටින්නේ ජීවත්ම පමණයි. එම බාබාද ජීවත්මයකි. එකම වෙනස වන්නේ ඔහු උත්තරීතර වීමයි. ඔහුගේ චරිත කොටස වර්ණනා කර ඇත. ඔහු චරිත කොටසක් රඟ පා, පිටත්ව ගිය නිසයි, ඔහු වන්දනාවට ලක්වන්නේ. කෙසේවෙතත්, උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය, නිර්මාපකයා, වසර 5000 කට පෙර මෙහි පැමිණි බව දන්නා එකදු මනුෂ්‍යයෙක් වත් නැත. ඔහු දිව්‍යමය දෙවි පියාණන්ය. ඔහු වක්‍රවල සංගමයෙදී, සෑම වසර 5000 කටම වරක්, මෙහි පැමිණෙයි, නමුත් වක්‍රයේ කාල වකවානුව දිගු කොට ඇති නිසා, ඔවුන්ට සෑම දෙයක්ම අමතක වී ගොසින්නය. පියා මෙතැන අසුන් ගෙන ඔය දරුවන්ට විස්තර කර දෙයි. ඔබ කියන්නේ බාබා, අප සෑම වක්‍රයකදීම ඔබව මුණ ගැසී, අපගේ උරුමය ඔබගෙන් හිමිකරගන්නවා. ඉන්පසුව ඔබට එය අහිමි වන අන්දම ගැනද ඔබගේ බුද්ධිය තුළ තිබේ. බොහෝ විවිධ මාදිලියේ දැනුම තිබෙන නමුත්, දැනුමේ සාගරය ලෙස හැඳින්විය හැක්කේ දෙවියන්ට පමණි. විනාශය අනිවාර්යෙන්ම සිදුවන බව, සෑම කෙනෙක්ම දනී. පෙර ද විනාශය සිදු වූ නමුත් එය සිදුවූයේ කෙසේද කියා කිසිවෙකු නොදනී. ග්‍රන්ථ වල, විනාශය ගැන ලියැවී ඇති දේවල් දෙස බලන්න! පාණ්ඩවයන් සහ කෞරවයන් අතර යුද්ධයක් තිබෙන්නේ කෙසේද? ඔය බ්‍රහ්මණයින් දැන් සිටින්නේ සංගම යුගයේය. බ්‍රහ්මණයින් යුද්ධ කරන්නේ නැත. පියා පවසන්නේ ඔබ මගේ අවිහිංසක දරුවන් ඔබ දෙයාකාරයකින් අවිහිංසකයි. ඔබ දැන් අවගුණ වලින් තොර වනවා. සෑම වක්‍රයකදීම පියාගෙන් උරුමය හිමි කරගන්නේ ඔබයි. මෙහි කිසිම අපහසුතාවයක් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නැත. දැනුම ඉතාමත්ම පහසුයි. උපත් 84 හි වක්‍රය ඔබගේ බුද්ධිය තුළ තිබේ. නාටකය දැන් අවසානය කරා පැමිණෙන අතර, ඉතිරිව ඇත්තේ, ඉතාම සුළු කාලයක් පමණයි. ධනවත් අයට පවා කෑම හෝ ජලය ලබා ගැනීමට නොහැකි වන කාලය, දැන් එලඹෙන බව ඔබ දන්නවා. මෙය දුක් කඳු ලෙස හැඳින්වෙයි. හේතුවක් නොමැති ලේ වැගිරීම්ද සිදුවෙයි බොහෝ දෙනෙක් මිය යයි. කෙනෙක් වරදක් සිදුකළ විට, දඬුවම් ලැබෙයි. ඔවුන් සිදු කළ වරද කුමක්ද? පියාව අමතක කිරීමේ එක් වරද පමණක් ඔවුන් සිදු කළා. ඔබ පියාගෙන් ඔබගේ රාජධානිය හිමි කරගන්නවා. කෙසේවෙතත්, අනෙක් සියලුම මනුෂ්‍යයන් විශ්වාස කරන්නේ, ඔවුන් මිය යාමට ආසන්න බවය, මහා භාරත යුද්ධය ආරම්භ වන විටම, ඔවුන් මිය යයි. ඔබ තවමත් ජීවත් වනවා එසේ නේද? ඔබ අමරණීය දේශයට මාරු කර හරින්නේ මෙම ඉගෙනුමෙහි ශක්තිය තුළින්නය. ඉගෙනුමට ආදායම් මාර්ගයක් යැයි කියයි. ආගමික ග්‍රන්ථ වල ඉගෙනුමද තිබේ එයින්ද ආදායමක් තිබේ. කෙසේවෙතත්, එය හක්තියේ ඉගෙනුමයි. පියා පවසන්නේ මා දැන් ඔබව ලකෂ්මි සහ නාරායන් මෙන් කරවමි. ඔබ දැන් පිරිසිදු බුද්ධි ඇති අය බවට පත් වනවා. ඔබ දැන් උසස්ම උසස් අය වන බවත් ඉන්පසුව පුනරුත්පත්ති ගැනීමෙන් ඔබ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පහළට පැමිණෙන බවත් ඔබ දන්නවා ඔබ අළුත් බවින් පැරණි බවට පරිවර්ථනය වනවා. ඔබ අනිවාර්යෙන්ම ඉතිමග බැසිය යුතුයි. ලෝකයේ තත්ත්වයද දැන් පහළට බසිනවා. එහි තත්ත්වය ඉහළ නැගීමට, එය දේවතාවන්ගේ රාජධානිය විය එය දිව්‍යලෝකය විය. එය දැන් අපායයි. ඔබ දැන් දිව්‍යලෝකයේ වැසියන් වීමට නැවත වතාවක් උත්සාහ දරමින් සිටිනවා. ඔබ දිගටම 'බාබා!, බාබා!' කියන අතර, මිනිසුන් ඔහුට අඩි ගසන්නේ 'අහෝ දෙවි පියාණෙනි!'

කියා, නමුත් ඔහු සියලුම ජීවත්මයන්ගේ පියා බව, උසස්ම උසස් කෙනා බව, ඔවුන්ට නොවැටහෙයි. එබැවින් ඔහුගේ දරුවන් වන ඔවුන්, අසතුටින් සිටින්නේ ඇයි? සියලුම දෙනා, අසතුටට පත් විය යුතුව තිබූ බව, ඔබ දැන් දන්නවා. මෙම නාටකය, සතුට සහ දුක ගැනයි. ජයග්‍රහණයේ සතුට තිබෙන අතර, පරාජයේ දුක තිබේ. පියා ඔබට රාජධානිය දුන් අතර, රාවණ එය ඔබගෙන් උදුරා ගත්තේය. ඔබ අඛණ්ඩව දිව්‍යලෝකයේ උරුමය පියාගෙන් ලබාගන්නා බව, ඔය දරුවන්ගේ බුද්ධියේ දැන් තිබේ. පියා පැමිණ ඇත. දැන් පියාව සිහිපත් කරන්න, එපමණයි, එවිට ඔබගේ පාපයන් දුරු වී යනු ඇත. බොහෝ උපත් ගණනාවක පාප බරක් ඔබගේ හිස මත ඇත. ඔබ බොහෝ සේ දුක් අත් නොවිඳින බවද ඔබ දන්නවා සතුට ටිකක්ද තිබේ - පිටි ගෝනියක තිබෙන ලුණු ටිකක් මෙන් - එයට කපුටෙකුගේ අසුවි වැනි සතුටක් කියා කියයි. සැමට විමුක්තිය පිරිනමන්නා වන්නේ ඒකායන පියා පමණක් බව ඔබ දන්නවා. ලෝකයේ ගුරුද එම කෙනාය. ගුරු කෙනෙක් හදා ගන්නේ, කෙනෙකුගේ විශ්‍රාමික අවදියේය. දැන්, කුඩා දරුවන්ටද ගුරු කෙනෙක් හදා ගැනෙයි, මන්ද ඔවුන් තරුණ වියේ මිය යන්නේ නම්, ඔවුන්ට විමුක්තිය ලබා ගැනීම සඳහා. පියා පවසන්නේ ඇත්ත වශයෙන්ම කිසිම කෙනෙකුට ගුරු කියා නොකිව යුතුයි. ගුරු කෙනෙක් යනු, විමුක්තිය පිරිනමන කෙනෙකි. විමුක්තිය පිරිනමන්නා, එක් අයෙක් පමණයි. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, බුදුරදුන් ආදීන් ගුරුන් නොවෙයි. ඔවුන් පැමිණි විට, සෑම කෙනෙකුටම විමුක්තිය ලැබෙනවාද? ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පැමිණි විට, ඔහුගේ ආගමේ අන් සියලුම දෙනා, ඔහු පසුපස පහළට පැමිණීම ආරම්භ කළා. එබැවින්, ඔහු, අන් අය පහළට ගෙන ඒමට උපකරණයක් වූ බැවින්, ඔහුට ගුරු කෙනෙක් කියා කියන්නේ කෙසේද? පාරිශුද්ධකරුවා යැයි කියන්නේ පියාට පමණයි. ඔහු සෑම කෙනෙක්වම ආපසු නිවසට රැගෙන යයි. ඔහු ස්ථාපනයද සිදුකරනවා. ඔහු සැවොම ආපසු නිවසට පමණක් රැගෙන ගියේ නම්, කිසිවෙකු ඉතිරි නොවනු ඇත. කෙසේවෙතත්, කිසිවෙකු ඉතිරි නොවී තිබීම සිදු වන්නේ නැත. ගීතාව, සියලුම ග්‍රන්ථයන්ගේ මව, සියලුම ග්‍රන්ථ වල මාණික්‍යය, දෙවියන්ගේ වදන්, වශයෙන් සිහි කර තිබේ. මෙසේ සිහි කර තිබේ ධර්මය අපහාසයට ලක් වන කලට, මා පැමිණෙන්නෙමි. පියා පැමිණෙන්නේ භාරතයේ පමණි. ඔබට දිව්‍යලෝකය ලබා දෙන පියාට, සර්ව ව්‍යාප්තික බව, මිනිසුන් කියයි. මුළු නව ලෝකයේම තිබෙන්නේ ඔබගේ රාජධානිය පමණක්ය, යන සතුට ඔය දරුවන්ට දැන් තිබේ. කිසිවෙකුට එම රාජධානිය ඔබගෙන් උදුරා ගත නොහැක. මෙහි මිනිසුන් කුඩා බිම් කැබැල්ලකට, එකිනෙකා සමග බොහෝ සේ රණ්ඩු කර ගනී. ඔබට බොහෝ සතුට තිබේ. ඔබ ප්‍රීතියෙන් පිණුම් ගසමින් සතුටින් නර්ථනය කළ යුතුයි. ඔබ සෑම වක්‍රයකදීම පියාගෙන් ඔබගේ උරුමය හිමි කරගන්නා බැවින්, විශාල සතුටක් තිබිය යුතුයි. පියා පවසන්නේ 'මා සිහිපත් කරන්න!' කියා, ඒ තිබියදී ඔබට අමතක වෙනවා! ඔබ කියන්නේ බාබා, මගේ යෝගාව බේදනවා. 'යෝගා' යන වචනය ඉවත් කරන්න, කියා බාබා ඔබට කියා තිබේ. එම වචනය අයත් වන්නේ ආගමික ග්‍රන්ථ වලටයි. පියා පවසන්නේ මා සිහි කරන්න! යෝගාව, හක්ති මාර්ගයේ වචනයක්. ඔබට ලෝකයේ ආධිපත්‍යය පියාගෙන් හිමි වනවා. ඔබ ඔහු සිහි නොකරන්නේ නම්, ඔබගේ පාපයන් දුරු වන්නේ කෙසේද? ඔබට ඔබගේ රාජධානිය ලැබෙන්නේ කෙසේද? සිහි කිරීම නොමැති නම්, තත්ත්වය පහත් වී, දඬුවම් විඳීමට සිදුවන බව අවබෝධ කරගැනීමට තරම්, නුවණක්වත් ඔබට නැත. ඔබ ඒ තරමට නුවණ නැති අය වෙලා! මා සෑම වක්‍රයකදීම ඔබට පවසන්නේ මා පමණක් සිහිපත් කරන්න. ජීවමාන මරණයක් ලබා, මෙම ලෝකයට මිය යන්න. පියාගේ සිහි කිරීම තිබීම තුළින්, ඔබගේ පාපයන් දුරු වී, ඔබ ජයග්‍රාහී මාලාවේ පබ්බළුවක් වෙයි. එය බොහෝ පහසුයි! උසස්ම උසස් අය වන්නේ ශිව බාබා සහ බ්‍රහ්මායි දෙදෙනාම උසස්ම අයයි. එම කෙනා පාරලෝකික වන අතර, මේ කෙනා, අලෝකිකයි. ඔහු ඉතාමත්ම වාමී ගුරුවරයෙක්. අර ගුරුවරුන් දරුවන්ට දඬුවම් කරන අතර, එම කෙනා ලබා දෙන්නේ සෙනෙහස පමණයි. ඔහු පවසන්නේ සුමිහිරි දරුවනි, පියා සිහිකර සතෝප්‍රධාන් වන්න. පාරිශුද්ධකරු වන්නේ ඒකායන පියා පමණයි. ගුරු වන්නේද ඔහුයි. වෙනත් කිසිවෙකුට ගුරු කෙනෙක් විය නොහැක. බුදුරදුන්, ශබ්දයෙන් එපිට ලෝකයට (නිර්වාණයට) ගිය බව කියැවේ. ඒ සෑම දෙයක්ම මුසාවකි. එකදු කෙනෙකුටවත් ආපසු නිවසට යා නොහැක. සෑම කෙනෙකුටම රහපෑමට වරිත කොටසක්, නාටකයේ තිබේ. ඔබට බොහෝ පුළුල් බුද්ධි තිබිය යුතු අතර බොහෝ සතුටද තිබිය යුතුයි. ඉහළින්ම පටන්, සෑම දැනුමක්ම ඔබගේ බුද්ධියේ තිබෙයි. මෙම දැනුම ලැබෙන්නේ ඔය බ්‍රහ්මණයන්ට පමණයි. ශුද්‍රයන්ට හෝ දේවතාවන්ට මෙම දැනුම නොමැත. මෙය වටහා ගැනීමට අවශ්‍ය අය, එසේ කරාවි. වටහා නොගන්නා අයට, මරණය අත්වෙයි. ඔවුන්ගේ තත්ත්වයද පහත් වෙයි. පාසැලක, ශිෂ්‍යයින් ඉගෙන ගන්නේ නැත්නම්, ඔවුන්ගේ තත්ත්වය පහළ යයි. බාබා, ඇල්ෆා වන අතර, රාජධානිය වන්නේ බීටාය. අප නැවත වතාවක් අපගේම රාජධානියට යනවා. මෙම පැරණි ලෝකය විනාශ වීමටයි යන්නේ. අවිවා.

සුමිනිරි, ආදරණීය, බොහෝ කලක් නැති වී සිට ඇත් හමු වුණ දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්පාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. කිසිවෙකුටත් අපගෙන් උදුරා ගැනීමට නොහැකි අන්දමේ, එවන් නව ලෝක රාජධානියක් පියා අපට ලබා දෙනවා. මෙම සතුටින් ප්‍රීතියෙන් අඛණ්ඩව පිනුම් ගසමින් නර්ථනය කරන්න.
2. ජයග්‍රාහී මාලාවේ පබ්‍රළුවක් වීම සඳහා, ජීවමාන මරණයක් ලබා, මෙම පැරණි ලෝකයට මිය යන්න. පියාව සිහිපත් කිරීමෙන්, ඔබගේ පාපයන් දුරු කරගන්න.

වරදානය: ඔබ සියලු ආධාරක වලින් නිදහස්, අංග සම්පූර්ණ සුරක්ෂිතයෙක් වී, සියලු සබැඳියා එක් අය තුළින් ඉටු කරගනිත්වා.

ඔබ පිසින යමක්, පිස අවසන් වීම ආසන්න වන විට, එය පැති වලින් ඉවත් වීම ඇරඹෙයි. ඒ ආකාරයෙන්ම, ඔබගේ අංග සම්පූර්ණ ස්ථිතියට ඔබ නොකඩවා සමීප වන තරමට, ඔබ වැඩියෙන් තමන්ව සියලු දෙනාගෙන් ඉවත් කරගනී. ඔබගේ ආකල්පයෙන්, ඔබගේ සියලු බන්දන වලින් ඔබ තමන්ව නොබැඳ තබාගත් විට, එනම්, ඔබට කිසිම කෙනෙකුට කිසිම බැඳීමක් නොමැති විට, ඔබ අංග සම්පූර්ණ සුරක්ෂිතයෙක් වෙයි. ගමනාන්තය වන්නේ, සියලු සම්බන්ධතා ඒකායන කෙනා මගින් ඉටු කරගැනීමය. මෙය සිදු කිරීමෙන්, සුරහන දිවියක අවසන් ගමනාන්තය, සමීප බව ඔබ අත්දකියි. ඔබගේ බුද්ධියේ සැරිසැරීම නවතියි.

පාඨය: සෙනෙහස කෙබඳු කාන්දමක්ද යත්, ඔබට අපහාස කරන අයවත් ඒ සමීපයට ගෙන එයි.

***** ඔම ශාන්ති *****